

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3165/2025-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lenke Čorić, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izjavitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DOMUS d.o.o. u stečaju, OIB 63774114335, Sesvete, Ulica Ivana Meštrovića 35, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika IRENE KELAVE protiv dopunskog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2188/2021-181 od 15. srpnja 2025., 26. rujna 2025.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika Irene Kelave i potvrđuje dopunsko rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2188/2021-181 od 15. srpnja 2025. u odnosu na dio sadržan u točkama „III.“, „IV.“ i „V.“ izreke koje su tim dopunskim rješenjem dodane rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2188/2021-87 o utvrđenim tražbinama od 2. svibnja 2023.

Obrazloženje

1. Trgovački sud u Zagrebu dopunskim rješenjem St-2188/2021-181 od 15. srpnja 2025. dopunio je rješenje toga suda o utvrđenim tražbinama od 2. svibnja 2023. tako da se iza točke I. izreke dodaju točke II., III., IV. i V. izreke rješenja koje glase:

„II. OSPORENE TRAŽBINE DRUGOG VIŠEG ISPLATNOG REDA:

- 14. Igora Bajsera, OIB: 794511611582, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 78.657,31 EUR,

- 16. Igora Bajsera, OIB: 794511611582, Virovitica, Bilogorska 46, pravnog sljednika pok. Ive Bajsera, OIB: 26171256336, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 45.496,01 EUR.

III. Upućuje se stečajni vjerovnik Irena Kelava, OIB: 65378158056, odvjetnica u Zagrebu, Savska cesta 144a, na parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika Igora Bajsera, OIB: 794511611582, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 78.657,31 EUR, prijavljene kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, u roku od 8 (osam) dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno 8 (osam) dana od primitka odluke drugostupanjskog suda.

IV. Upućuje se stečajni vjerovnik Irena Kelava, OIB: 65378158056, odvjetnica u Zagrebu, Savska cesta 144a, na parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika Igora Bajsera, OIB: 794511611582, Virovitica, Bilogorska 46, pravnog sljednika pok. Ive Bajsera, OIB: 26171256336,

Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 45.496,01 EUR, prijavljene kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, u roku od 8 (osam) dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno 8 (osam) dana od primitka odluke drugostupanjskog suda.

V. Ako osporavatelj tražbine za koju postoji ovršna isprava ne pokrene parnicu u roku od 8 (osam) dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, smatrat će se da je osporavanje otklonjeno.“

2. Tako je prvostupanjski sud odlučio navodeći da je ranijim rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-60/2025 od 28. siječnja 2025. bila uvažena žalba stečajnog vjerovnika Irene Kelave, odvjetnice u Zagrebu, te je bilo ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2188/2021-168 od 13. prosinca 2024. u točki II. izreke i predmet je bio vraćen u tom dijelu prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Iz upute drugostupanjskog suda proizlazilo je da će u ponovnom postupku prvostupanjski sud, vodeći računa o primjedbama iz obrazloženja te odluke, kao i o žalbenim navodima, uputiti stečajnog vjerovnika Igora Bajsera (osnivača) na pokretanje parnice radi utvrđivanja osporene tražbine, kako bi u tom parničnom postupku eventualno dobio priliku predložiti provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u svrhu dokazivanja osnove, visine i isplatnog reda tražbina koje su predmet ovdje pobijanog dijela rješenja. Predmet ponovljenog postupka su tražbine prijavljene kao tražbine drugog višeg isplatnog reda i u tablici navedene pod točkom 14. Igor Bajser, OIB 79451611582, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 78.657,31 EUR, i pod točkom 16. Ivo Bajser, OIB 26171265336, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 45.496,01 EUR, dok je kao pravna osnova prijavljenih tražbina pod rednim brojem 14. i 16. navedeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe poslovni broj St-3541/2016 od 18. svibnja 2016. Stečajni vjerovnik Irena Kelava je podneskom od 20. rujna 2022. osporio tražbine prijavljene pod brojem 14. i 16., navodeći da se radi o tražbinama nižih isplatnih redova, jer su u postupku predstečajne nagodbe prijavljene na temelju Ugovora o pozajmicama, pa se kao takve smatraju zajmom kojim se nadomješta kapital, a kod takvog osporavanja je ostao i na ispitnom ročištu kojem je osobno pristupila. Sukladno zaključku prvostupanjskoga suda od 18. veljače 2025., stečajna upraviteljica se očitovala da prijavljene i osporene tražbine pod rednim brojem 14. i 16. jesu prijavljene na temelju ovršne isprave i to rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe poslovni broj St-3541/2016 od 18. svibnja 2016. Podneskom od 5. ožujka 2025. stečajni vjerovnik Igor Bajser, čija je tražbina osporena, očitovao se da za prijavljenu tražbinu ima ovršnu ispravu, te da je sud dužan u skladu s odredbom čl. 266. st. 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) uputiti osporavatelja na parnicu. Odredbom čl. 266. st. 2. Stečajnog zakona je propisano da, ako je koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj, sud će stečajnog vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, dok je st. 4. propisano da će, ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, sud na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svog osporavanja. Iz stanja spisa proizlazi da je stečajni upravitelj priznao tražbine prijavljene pod rednim brojem 14. i 16., dok je stečajni vjerovnik Odvjetnica Irena Kelava prigovorio da su prijavljene tražbine stečajnih vjerovnika Igora i pok. Ive Bajsera tražbine zajma kojim se

nadomješta kapital, jer iz prijava tražbina u postupku predstečajne nagodbe proizlazi da su iste prijavljene na temelju Ugovora o pozajmicama. Premda je drugostupanjski sud uputio prvostupanjski sud da uputi vjerovnika Igora Bajsera, čija je tražbina osporena, na pokretanje parnice radi utvrđivanja osporene tražbine, izričitom zakonskom odredbom čl. 266. st. 4. Stečajnog zakona je propisano da će sud na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svog osporavanja, ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava. Osporena tražbina je nesporno prijavljena na temelju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe poslovni broj St-3541/2016 od 18. svibnja 2016. Sukladno čl. 66. st. 13. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/12, 144/12, 81/13, 112/13 i 121/13) predstečajna nagodba ima snagu ovršne isprave za sve vjerovnike čije su tražbine utvrđene. Stoga je prvostupanjski sud na temelju izričite i kogentne odredbe čl. 266. st. 2. i 4. Stečajnog zakona utvrdio da se radi o osporenoj tražbini za koju postoji ovršna isprava te je uputio osporavatelja na parnicu da dokaže osnovanost svog osporavanja, a sukladno odredbi čl. 267. Stečajnog zakona uputio osporavatelja na pravne posljedice nepokretanja parnice.

3. Protiv tog dopunskog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik odvjetnica Irena Kelava, pobijajući ga prema ocjeni ovog suda sadržajno samo u odnosu na dio sadržan u točkama „III., IV. i V.“ izreke koje su tim dopunskim rješenjem dodane rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2188/2021-87 o utvrđenim tražbinama od 2. svibnja 2023., zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Navodi da je sud bio dužan prethodno raspraviti o tim tražbinama, što nije učinio. Sud je pozvao vjerovnika osporene tražbine i stečajnog upravitelja samo da se očituju na okolnost ovršne isprave, međutim, žalitelj tvrdi da to nikako ne znači da tražbina koja je sadržana u ovršnoj ispravi i dalje postoji. Naime, prema dokumentaciji koja prileži spisu i koja je u posjedu stečajnog upravitelja, nedvojbeno proizlazi kako je tražbina Igora Bajser i sada pok. Ive Bajsera u cijelosti namirena i to nakon donošenja rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe, na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 22. ožujka 2021. i aneksa tog Ugovora od 7. srpnja 2021. Tim ugovorom stečajni dužnik je veći dio svojih nekretnina prodao povezanom društvu Domus bau centar d.o.o. i aneksom tog Ugovora je regulirano da će kupoprodajna cijena za sve nekretnine u ukupnom iznosu od 3.047.000,00 kn/ 404.406,39 eur, isplatiti založnim vjerovnicima i to: - Ivi Bajseru (predniku Igora Bajsera) u iznosu od 1.464.566,48 kn / 194.381,37 eur koji ima založno pravo upisano na temelju rješenja o ovrsi OVR-115/2021 - Igoru Bajser u iznosu od 574.148,38 kn/76.202,58 eur koji ima založno pravo upisano na temelju rješenja o ovrsi poslovni broj OVR-116/2021 (kasnije: 258/2021) - Ana Mari Bajser u iznosu od 234.868,95 kn / 31.172,46 eur koja ima založno pravo upisano na temelju rješenja o ovrsi poslovni broj OVR-117/2021. Svi ti založni vjerovnici imaju upisano založno pravo na temelju Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3541/16-8 kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe nad stečajnim dužnikom. Tvrdi da je jasno kako je taj Ugovor o kupoprodaji rezultat pobojne pravne radnje stečajnog dužnika, budući da je sklopljen nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka i nakon što je rješenjem o pokretanju prethodnog postupka određena mjera

zabrane raspolaganja tim nekretninama, međutim, to je prethodno potrebno utvrditi u parničnim postupcima koji se vode. Sve dok se ne utvrdi poboynost tog ugovora, ima se smatrati da je Igor Bajser namirio svoju tražbinu, čime je otpala pravna osnova na temelju koje je prijavio tražbinu u ovom postupku. Također, to znači da on nema ovršnu ispravu kojom dokazuje svoje potraživanje, a sve sukladno javno ovjerenim ispravama (Ugovoru o kupoprodaji i Aneksu) koji se prilažu žalbi. Ako bi se nekretnine iz Ugovora o kupoprodaji vratile u stečajnu masu, tek tada bi Igor Bajser imao pravo potraživanja na temelju Rješenja Trgovačkog suda o sklopljenoj predstečajnoj nagodbi St-3541/16. U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud navodi da je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-60/2025 od 28. siječnja 2025. uvažena je žalba stečajnog vjerovnika Irene Kelava, odvjetnice u Zagrebu, ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2188/2021- 168 od 13. prosinca 2024. u točki II. izreke i predmet je vraćen u tom dijelu prvostupanjskom sudu na ponovni postupak; nadalje navodi kako nesporno iz upute drugostupanjskog suda proizlazi da će u ponovnom postupku prvostupanjski sud, vodeći računa o primjedbama iz obrazloženja ove odluke, kao i o žalbenim navodima, uputiti stečajnog vjerovnika Igora Bajsera (osnivača) na pokretanje parnice radi utvrđivanja osporene tražbine, kako bi u tom parničnom postupku eventualno dobio priliku predložiti provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u svrhu dokazivanja osnove, visine i isplasnog reda tražbina koje su predmet ovdje pobijanog dijela rješenja. Dakle, evidentno je drugostupanjski sud izričito naveo kako na parnicu treba uputiti Igora Bajsera (osnivača), te da prvostupanjski sud nije postupio po uputi iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-60/2025 od 28. siječnja 2025., a čime se ukazuje na postojanje bitne povrede odredaba parničnoga postupka iz odredbe članka 354. stavak 1. u vezi s odredbom članka 377. Zakona o parničnom postupku. Sud svoju odluku obrazlaže na način da premda je drugostupanjski sud uputio prvostupanjski sud da uputi vjerovnika Igora Bajsera, čija je tražbina osporena, na pokretanje parnice radi utvrđivanja osporene tražbine, izričitom zakonskom odredbom čl. 266. st. 4. Stečajnog zakona je propisano da će sud na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svog osporavanja, ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava. Iz navedenog također jasno proizlazi kako je prvostupanjski sud pristupio mjerodavnom pravu na pretjerano formalan i nefleksibilan način. Zanimljivo je opća načela hrvatskog pravnog poretka utemeljenog na vladavini prava i zaštiti ustavnih prava pojedinaca kao i nepošten, nerazložan, nerazuman, pa i opresivan učinak primijenjenih zakona na individualnu pravnu situaciju. Nadležni prvostupanjski sud mjerodavno pravo nije ni pokušao protumačiti u svjetlu osobitih okolnosti konkretnog slučaja, kontekstualizirajući njihovu primjenu. Dakle, u konkretnom slučaju bi prema mišljenju žalitelja, u parnicu trebalo (kako navodi i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske) trebalo uputiti osnivača društva Igora Bajsera. Naime, nije sporno da će u svakom slučaju doći do parničnog postupka samo je pitanje na kome će biti teret dokazivanja? Na vjerovniku koji u dobroj vjeri ukazuje na nepostojanje tražbine osnivača društva ili na osnivaču društva koji svojim radnjama čini sve kako bi se ovaj postupak obustavio, a sve kako bi nesmetano i dalje uživao nekretnine koje je prenio na sebe i svoje članove obitelji i povezane osobe. Jasno je kako u ovom postupku osnivač (i uprava dužnika) nisu dostavili poslovnu dokumentaciju dužnika niti druge isprave na temelju kojih bi se uopće moglo utvrditi postojanje tražbine osnivača, ali i poslovanje dužnika. Navedeno

proizlazi iz Izvješća stečajne upraviteljice u kojem ista navodi: Nakon donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka, stečajna upraviteljica je pokušala u više navrata stupiti u kontakt s zakonskim zastupnikom Dužnika do otvaranja stečajnog postupka Józsefom Ferenczom, međutim, neuspješno iz razloga što je József Ferenczi stranac s prebivalištem u Mađarskoj, a na službeni mail naveden u sudskom registru ne odgovara. Kako nije bilo moguće s njim stupiti u kontakt, to se stečajna upraviteljica pisanim putem obratila i prijašnjim zakonskim zastupnicima Dužnika Igoru Bajseru i Mihaeli Bajser iz razloga što zbog dugogodišnjeg vođenja poslova Dužnika raspolažu svim bitnim informacijama, međutim kako suradnja s njima nije bila ni u prethodnom postupku kada su odbijali bilo kakvu suradnju i uvid u poslovnu dokumentaciju, tako ni sada stečajnoj upraviteljici nije omogućeno preuzimanje poslovno-knjigovodstvene dokumentacije, niti raspolaže bilo kakvim relevantnim informacijama. Jedina dokumentacija iz koje se uistinu može utvrditi kako zajmovi nikada nisu isplaćeni je pregled prometa po poslovnom računu dužnika (prileži spisu), a taj promet je pribavljen od poslovnih banaka na inicijativu stečajne upraviteljice. Nadalje, što se tiče postojanja ovršne isprave (rješenja suda o sklopljenoj predstečajnoj nagodbi) ističe kako je to rješenje doneseno u postupku u kojem su se primjenjivale odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi i u sklopu kojeg postupka sudovi nisu mogli vršiti niti su vršili ikakvu kontrolu nad utvrđenim tražbinama. Dakle, suci su u tim postupcima imali jednaku ulogu kao što je imaju bilježnici prilikom ovjere potpisa te isti nisu sukladno čl. 11. st. 3. Stečajnog zakona utvrđivali odlučne činjenice za ocjenu radi li se o postojećim ili nepostojećim tražbinama, a sve kako bi se izbjegle zlouporabe prava u stečajnom postupku, odnosno da stečajni vjerovnici prikrivanjem pravno relevantnih činjenica ostvare namirenje svoje tražbine u suprotnosti s odredbama Stečajnog zakona. Isto tako, prilikom upućivanja u parnicu (u budućim predmetima) treba imati na umu da svaki direktor/osnivač društva ima vrlo jednostavan način da sebi „osigura“ ovršnu ispravu i to jednostavnim izdavanjem bjanko zadužnice. Na taj način će se vjerovnike demotivirati da uopće pokušavaju osporiti tu tražbinu jer imaju vjerovnika s ovršnom ispravom i dužnika koji ne raspolaže nikakvom poslovnom dokumentacijom iz koje bi se moglo utvrditi suprotno, a samim time se gubi svrha sudske kontrole prijavljenih tražbina. Dakle, ako se prihvati stav prvostupanjskog suda tada svaki direktor/osnivač prilikom razno raznih malverzacija treba sam sebi izdati bjanko zadužnicu i riješio je veći dio potencijalnih problema. To svakako nije ono što bi bilo u skladu s pozitivnim zakonskim propisima i Ustavnim poretom Republike Hrvatske. Jasno je kako drugostupanjski sud u ranijoj uputi odstupa od dosadašnje sudske prakse, ali isto tako prilikom formiranja nove prakse treba imati na umu gore navedeno kako i činjenicu postojanja pretjeranog formalizma. Pri tome ukazuje drugostupanjskom sudu na recentne odluke Ustavnog suda (kojima se preispituju odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi i Stečajnog zakona).

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba nije osnovana.

6. Pobijano rješenje ovaj sud je ispitao na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi sa člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj:

53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) i članka 10. Stečajnog zakona, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. Prvostupanjski sud je pravilno primijenio kogentnu odredbu čl. 266. st. 4. Stečajnog zakona („ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, sud će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja“), iz koje sadržajno proizlazi da postojanje ovršne isprave mora rezultirati upućivanjem na parnicu onog osporavatelja koji stoji nasuprot onome koji raspolaže ovršnom ispravom, pri čemu nisu predviđene iznimke za neku specifičnu kategoriju ovršnih isprava koje bi proizlazile iz Stečajnog zakona ili kojeg drugog zakona. Specifične činjenične okolnosti konkretnog slučaja i određene specifičnosti propisa koji uređuje predstečajni postupak iz kojeg potječe konkretna ovršna isprava, na koje među ostalim i žalitelj izričito i detaljno ukazuje u žalbi, pozivajući se i na pretjerani formalizam, nisu stoga od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

8. Neosnovano se žalitelj poziva na to da je prvostupanjski sud postupio protivno uputi iz ranije ukidne odluke. Naime, nakon donošenja ranije ukidne odluke ovog drugostupanjskog suda poslovni broj PŽ-60/2025 od 28. siječnja 2025., s uputom prvostupanjskome sudu koga uputiti u parnicu prema tadašnjem stanju spisa, prvostupanjski sud je pribavio očitovanje stečajne upraviteljice, koja se očitovala da prijavljene i osporene tražbine pod rednim brojem 14. i 16. jesu prijavljene na temelju ovršne isprave i to rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe poslovni broj St-3541/2016 od 18. svibnja 2016., a podneskom od 5. ožujka 2025. stečajni vjerovnik Igor Bajser, čija je tražbina osporena, očitovao se da za prijavljenu tražbinu ima ovršnu ispravu, te da je sud dužan u skladu s odredbom čl. 266. st. 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) uputiti osporavatelja na parnicu.

9. Riječ je stoga o novoj nesporno utvrđenoj činjenici (da je riječ o prijavi potraživanja na temelju ovršne isprave), zbog koje spomenuta uputa iz ranije ukidne odluke više nije primjenjiva, pa se više ne može prigovoriti prvostupanjskome sudu da je postupio protivno uputi.

10. S obzirom na to ovaj sud je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona, odlučio kao u izreci.

Zagreb, 26. rujna 2025.

Predsjednik vijeća
Lenka Ćorić

Broj zapisa: **9-3087c-ac016**

Kontrolni broj: **0b6ea-bb65e-c1337**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Lenka Ćorić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.